

**THAILAND
INTERNATIONAL
COMPOSITION
FESTIVAL 2022**

DARRELL ANG
CONDUCTOR

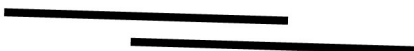

OMIROS YAVROUMIS
VIOLIN

SATURDAY, 6 AUGUST 2022

4.00 P.M.

PRINCE MAHIDOL HALL

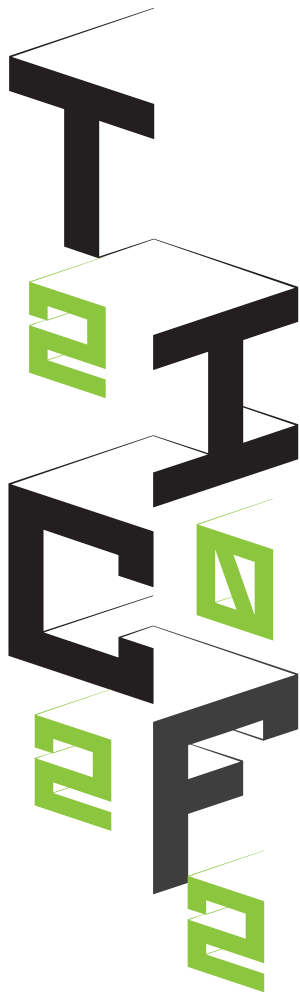
LIFE IS GOOD
AT THE NEW
AMARI PATTAYA

Bright, blissful
and beachside.
Say hello to your
next great escape.

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | GALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG VIENG | YANGSHUO

Thailand Philharmonic Orchestra

Darrell Ang
Guest Conductor

Omiros Yavroumis
Violin

6 August 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Thailand International Composition Festival 2022

Chaotic Noises of Silence Rime (9')	Narong Prangcharoen
(b. 1973)
Saturn Bells for violin and orchestra (8')	David Ludwig
(b. 1972)
Xixia Suite for orchestra (World Premiere) (17')	Deqing Wen
(b. 1958)
<i>The Iron Dance - powerful and sonorous</i>	
<i>The Khitan Gril & Uighur Man - exotic and enchanting</i>	
<i>Sheep Skin Dance - Northwest Wind</i>	
<i>Little Beggar - vivacious and lively</i>	
<i>Offer Incense to Buddha - faithful and pious</i>	
<i>The God Dance - mad and wild</i>	

INTERMISSION

The Tale of the Southern Tour (10')

Shaosheng Li

The Recall of The Era

The Fancy Southern World

Peace and War

Sigh in millennia

Fantasia on an Ostinato (16')

John Corigliano
(b. 1938)

Darrell Ang
Guest Conductor

Sitting at the head of one of China's leading orchestras, conductor Darrell Ang is fast becoming one of the most **entrepreneurial** and **influential** players in the musical landscape of China, as well as one of the **foremost interpreters of contemporary Asian composers** active on the global stage. In recognition of this, in 2022 he makes his debut at the **San Francisco Opera** with a 7-show production of Bright Sheng's *Dream of the Red Chamber*.

Since 2017, Ang has served as **Artistic Director & Chief Conductor of the Sichuan Symphony Orchestra**, building the ensemble into the leading musical force in not only the Chengdu province, but mid-Western China as a whole. In recognition of this, he has been afforded the honour of spear-heading the growth and development of the mid-Western landscape within the fast-paced world of China's growing musical life, by appointment of the regional government, a mission that is perfectly suited to Ang's entrepreneurial creative spirit. As such, he is now **leading the creation of numerous creative projects**, from a large-scale orchestral touring circuit for international orchestras, to the creation of large-scale festivals and international education projects and competitions.

Ang is celebrated globally as being in possession of a **unique artistic mind** and **prodigious intellect**. Fluent in six languages (English, French, German, Italian, Mandarin Chinese, and Russian), he also commands an extensive breadth of repertoire – beginning with studies in Baroque Music & Harpsichord (at Italy's Scuola di Musica di Fiesole), coupled with a particular passion for French and Russian music of the 20th century, through to contemporary repertoire –and he is also himself a gifted composer. Ang is now celebrated as **the foremost interpreter of contemporary Asian composers**, regularly conducting works by Chen Yi, Tan Dun, Zhou Long, Chen Qigang, Isang Yang, and the late Toru Takemitsu, in performances around the world.

In addition to Ang's skills in leading creative projects and institutions, he enjoys a prolific guest conducting career, regularly conducting the leading orchestras of Asia, including Beijing's **NCPA Orchestra**, the **Hong Kong Philharmonic Orchestra**, **NHK Symphony Orchestra Tokyo**, **NSO Taiwan**, **Singapore Symphony Orchestra**, and the **Yomiuri Nippon Symphony Orchestra Tokyo**. In Europe, recent and forthcoming highlights include the **Copenhagen Philharmonic Orchestra**, **London Philharmonic Orchestra**, **Orchestre Philharmonique de Radio-France**, **RTVE Symphony Orchestra Madrid**, **Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin**, **St. Petersburg Philharmonic Orchestra**, and the **Vienna Radio Symphony Orchestra**. Alongside his symphonic expertise, he is highly skilled conductor of the operatic repertoire, working regularly with such world-renowned houses as the **Mariinsky Theatre** and the **Opéra National de Bordeaux**.

Darrell Ang shot into the international spotlight in 2007 when he took all three top prizes at the prestigious **50th Besançon International Conducting Competition**: Grand Prize, Audience Prize, and Orchestra Prize. Other major competition wins include first prize at the 9th Antonio Pedrotti International Conducting Competition, and the 8th Arturo Toscanini International Conducting Competition. Additional accolades include the French honour of *Chevalier dans l'ordre des Arts et des Lettres* in 2015, as well as a **GRAMMY nomination** for his recording of music by Chinese composers Zhou Long and Chen Yi (one of several recordings for the Naxos label).

Previous titled positions include **Music Director of the Orchestre Symphonique de Bretagne** (2012-2015), the youngest ever **Associate Conductor of the Singapore Symphony** (2008-2013), and **Music Director of the Singapore National Youth Orchestra** (2010-2013), amongst others. Whilst studying in Russia, he co-founded the St. Petersburg Chamber Philharmonic Orchestra, by way

of introducing contemporary music to Russian audiences. A prolific composer of symphonic, chamber, and solo instrumental works, his *Fanfare for a Frazzled Earth* – a symphonic overture about man's devastation of nature and the environment – was recently premiered by the Singapore National Youth Orchestra.

Born in Singapore, Ang received his early musical education at the age of four, when he began to play the violin and the piano. After studies in Composition under **Leong Yoon Pin** in Singapore, he embarked on the study of Conducting in St. Petersburg with Professor **Leonid Korschmar** – heir to the grand tradition of the legendary Conducting Professor Ilya Musin – before continuing his education at **Yale** as the university's very **first Conducting Fellow**, under the tutelage of **Shinik Hahm**. Amongst his conducting mentors are such luminaries as **Valery Gergiev, Esa-Pekka Salonen**, and the late **Lorin Maazel**.

Omiros Yavroumis
Violin

Omiros Yavroumis graduated in 2002 from the Royal Academy of Music in London, with the Bachelor's and Master's Degrees, together with the Degree of Musicology from the University of Athens, Greece. Pupil of Nancy Bargerstock in Greece and Mateja Marinkovic in London, he has also attended master classes and has taken violin lessons with Ruggiero Ricci, Zakhar Bron, Lydia Mordkovitch, Leonidas Kavakos, Ivry Gitlis, Eric Friedman, Maurizio Fuks, Sylvia Rosenberg, Grigory Zhislin, etc., and has won numerous awards in solo and chamber music competitions, both in Greece and abroad. He has appeared as soloist with the Thailand Philharmonic Orchestra, the Jelenia Gora Philharmonic, the Filharmonia Dolnoslaska, the State Orchestra of Athens, the City of Thessaloniki Symphony Orchestra, the City of Athens Symphony Orchestra, the City of Volos Symphony Orchestra, the Metropolitan Symphony Orchestra of Athens, etc. He has also appeared as soloist and has taken part in chamber music groups and orchestras in many countries (USA, Australia, United Kingdom, Germany, Austria, France and Italy), under famous conductors such as Sir Colin Davies, Sir Charles Mackerras, Esa-Pekka Salonen, Naeme Yarvi, Kent Nagano, Michael Tilson Thomas etc., in venues including the Sydney Opera House, Royal Festival Hall and Royal Opera House in London, Grosses Festspielhaus in Salzburg etc. Since 2002, Omiros is Concertmaster of the City of Thessaloniki Symphony Orchestra in Greece as well as, from 2004, the Youth Symphony Orchestra of Kalamaria. In 2008 he was appointed violin professor at the State Conservatory of Thessaloniki. He is a member of the Idée Fix ensemble, specializing in modern music, and he is collaborating closely every year with composition students from the Composition Department of the Aristotle University of Thessaloniki. In March 2011 he was one of the winners of the worldwide competition and became a member of the 2011 YouTube Symphony Orchestra in Sydney Opera House, Australia. Pupils of Omiros Yavroumis have won prizes in national and international competitions and gained places at European Music Academies. In October 2014 he was also appointed Concertmaster of the Metropolitan Symphony Orchestra of Athens and since December 2016 he was appointed Concertmaster of the Thailand Philharmonic Orchestra.

Deqing Wen
Composer

Deqing Wen (b. 1958) is a Chinese-Swiss composer, a professor of Composition at Shanghai Conservatory of Music, and a member of the Société Suisse pour les Droits des Auteurs d'Oeuvres. He is the artistic director of Shanghai Conservatory's New Music Week, and features in *Who's Who in the World of Music*, produced by Cambridge Biographic Centre. Wen studied at Fujian Normal University with Guo Zu-Rong; the China Conservatory of Music with Shi Wan-Chun and Luo Zhong-Rong; the Conservatoire de Musique de Genève with Jean Balisaat; and the Conservatoire National Supérieur de Musique de Lyon with Gilbert Amy. He was also a visiting scholar at Columbia University.

Wen's works have won him international acclaim, and combine an original musical approach with the influences of Chinese traditional arts and philosophy. His vivid, emotive and accessible style has been praised by critics in China and Europe. Zhou Haihong of the Central Conservatory of Music (Beijing) has described it as striking 'a balance between complexity and clarity, between mystery and rationality, between shock and subtlety, between fantasy and rigour, and between exactness and profundity'. The *Salzburger Nachrichten*, reporting on a performance in 1999, remarked that 'Wen's music is so fresh, like morning dew; as exciting as a detective story and as enjoyable as an evening with the best of friends.'

His works have been performed at a variety of venues including the Festival Archipel, Festival Amadeus and the Davos Festival in Switzerland; Vienna Modern; ISCM World Contemporary Music Festival; Darmstadt Summer Course and Wittener Tage für neue Kammermusik in Germany; Savollinna Opera Festival in Finland; the Asian Composers League Festival in Japan and Australia; the Hong Kong Arts Festival; and festivals in Taipei, Beijing and Shanghai. Wen has been honoured with concerts and masterclasses dedicated to his compositions in China, Switzerland, France, Denmark, Germany, Israel and the USA. His music has been published by Swiss Musical Edition, Barenreiter Verlag, the Shanghai Conservatory of Music Press and the Beijing

People's Music Publishing House, and albums of his compositions have been released on a wide variety of labels.

Wen has been awarded the Prize of the State of Geneva 1993, the Prix du Festival of the 3rd Festival de Musique des Chateaux Neuchatelois, the Prix Cultura 1999 of the Foundation Kiwanis and the Composer Prize 2001 of the Foundation Leenaards of Switzerland.

Source: https://www.naxos.com/Bio/Person/Deqing_Wen/240850

Program Notes

ณรงค์ ปรางค์เจริญ

(เกิดปี ค.ศ. ๑๙๗๓)

Chaotic Noises of Silence Rime

ความสัมพันธ์ระหว่างเสียง (ดนตรี) กับความเงียบเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานตั้งแต่เริ่มต้นการสร้างสรรคทางดนตรี นักประพันธ์จำนวนมากได้ค้นหาความสัมพันธ์นี้ในหลากหลายรูปแบบ ดนตรีเงียบที่โด่งดังที่สุดต้องยกให้บทเพลง 4'33" โดย จอห์น เคจ (John Cage) ซึ่งเป็นการเล่นกับความคาดหวังของผู้ฟังด้วยความเงียบ ประกอบกับการนำเสนอเสียงในสภาวะแวดล้อมที่สร้างขึ้นโดยผู้ฟังที่อยู่ในหอแสดงดนตรี นี่เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าถึงแม้บทเพลงหรือการแสดงจะเงียบ แต่เราก็ยังคงได้ยินเสียงอยู่ ในขณะที่ จอห์น เคจ ผลักดันดนตรีเงียบไปจนสุดทาง มีนักประพันธ์อีกจำนวนไม่น้อยก่อนหน้าเขาที่ได้ค้นหาความสำคัญของความเงียบในดนตรี เบโธเฟน (Beethoven) ได้บันทึกการใช้ความเงียบในดนตรีของเขาไว้เป็นจำนวนมาก ไม่ใช่เพียงแค่ผลงานที่มีการใช้ความเงียบที่ประสบผลสำเร็จ แต่ยังรวมไปถึงแนวทางการใช้ความเงียบที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย โมซาร์ท (Mozart) และเดอบุสซี (Debussy) ก็คิดเห็นว่าการใช้ความเงียบระหว่างโน้ตเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ทางดนตรี ก่อนโมซาร์ทและเดอบุสซี มอนเตเวร์ดี (Monteverdi) ก็ได้ประพันธ์โอเปร่าเรื่องออร์เฟโอ (Orfeo) ด้วยรูปแบบความบันเทิง

แบบใหม่ที่รู้จักกันในนามละครร้อง (sung drama) ที่ประกอบไปด้วย ความสัมพันธ์ของดนตรีกับความเงียบอย่างจริงจัง ตลอดช่วงเวลาทาง ประวัติศาสตร์ของดนตรีตะวันตก นักประพันธ์ได้ค้นพบหนทางที่จะผนวก ดนตรีเข้ากับความเงียบในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคน

ไม่ใช่เพียงแค่นักร้องตะวันตกที่จะมีแนวคิดที่เข้มข้นในเรื่องดนตรี กับความเงียบ จังหวะอันซับซ้อนของกลองแอฟริกันก็มีพื้นฐานมาจากการ ฟังความเงียบระหว่างโน้ต ซึ่งเป็นวิธีที่นักดนตรีนำจังหวะเหล่านั้น มาใช้ในผลงานทางดนตรีของพวกเขา

“นักดนตรีชาวแอฟริกันฟังความเงียบและใช้มันเป็นช่องทางในการ อิมโพรไวส์” จอห์น คอลลินส์ นักดนตรีชาวอเมริกันและเจ้าของ สารคดี “Listening to the Silence: African Cross-Rhythms” ได้ ตั้งข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับดนตรีแอฟริกัน

ดนตรีตะวันออกก็มีความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับความเงียบ เช่นกัน ในมุมมองของดนตรีจีนโบราณ ความเงียบที่สมบูรณ์แบบไม่มี อยู่จริง เพราะการหายไปของเสียงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากความ เงียบจะถูกแทนที่ด้วยเสียงจากธรรมชาติเสมอ ตามธรรมชาติแล้วเสียง จึงไม่สามารถหายไปได้อย่างสมบูรณ์แบบ

บทเพลง Chaotic Noises of Silence Rime ค้นหาคำการใช้ความ เงียบระหว่างกลุ่มโน้ต หากกลุ่มโน้ตแต่ละกลุ่มเชื่อมต่อกันด้วยความ เงียบ เราอาจได้ผลลัพธ์เป็นเสียงที่ยุ่งเหยิงและเกิดความซับซ้อนมาก ขึ้นในดนตรี หากผู้ฟังฟังเพลงนี้เป็นแค่กลุ่มโน้ตเดียวกันทั้งหมดทั้งเพลง เพียงกลุ่มเดียว ก็จะไม่สามารถได้ยินความเงียบระหว่างกลุ่มโน้ตแต่ละ กลุ่มได้เลย แต่หากแยกฟังเป็นกลุ่มโน้ตแต่ละกลุ่มเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่ม ก็เป็นไปได้ที่จะได้ยินความเงียบที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มโน้ต แต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน ความเงียบยังสามารถสร้างความรู้สึกของการ คาดเดาและเพิ่มความตื่นเต้นในการรอคอยอย่างคาดหวังได้ หวังว่า แนวคิดเรื่องความเงียบนี้จะเปิดประสบการณ์การฟังดนตรีกับความเงียบ ในรูปแบบใหม่ให้แก่ผู้ชมได้

บทแปลภาษาไทย โดย ดร.สกาวัจ สบายบุญมี

เดวิด เซอร์กิน ลุดวิก

(เกิดปี ค.ศ. ๑๙๓๒)

“ระฆังดาวเสาร์” สำหรับไวโอลินและวงออร์เคสตรา
(Saturn Bells for violin and orchestra)

เดวิด เซอร์กิน ลุดวิก (David Serkin Ludwig) สืบสายเลือดจากครอบครัวนักดนตรีชั้นแนวหน้ามาอย่างยาวนาน ลุงของเขาคือ ปีเตอร์ เซอร์กิน (Peter Serkin) เป็นนักเปียโนผู้มีชื่อเสียง ปู่ของเขาคือ รูดอล์ฟ เซอร์กิน (Rudolf Serkin) ศิลปินเดี่ยวเปียโนระดับตำนาน อีกทั้ง อดอล์ฟ บุช (Adolf Busch) ปรมาจารย์ไวโอลินก็คือปู่ทวดของเขา เดวิด ลุดวิก ได้กล่าวถึงความทรงจำอันดับแรกของเขา ก็คือการได้ร้องเพลงของคณะเดอะบีเทิลส์ (The Beatles) กับพี่สาว ความทรงจำที่สองคือการได้ยินคุณปู่แสดงดนตรีที่คาร์เนกีฮอลล์ (Carnegie Hall) นี่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในการดำเนินอาชีพทางดนตรีที่ได้ร่วมมือกับนักดนตรีชั้นนำมากมายในทุกวันนี้ ตลอดไปจนถึงผู้ผลิตภาพยนตร์และบรรดาคณิกเขียน

บทเพลงขับร้องประสานเสียงของเขาที่ชื่อว่า ผู้ทรงอำนาจคนใหม่ (The New Colossus) ได้ใช้แสดงในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งครั้งที่สองของอดีตประธานาธิบดี บาร์ค โอบามา (Barack Obama) ในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ในปีถัดมา สถานีวิทยุแห่งชาติ (NPR = National Public Radio) ได้ประกาศชื่อเขาในฐานะ “หนึ่งในร้อยของสุดยอดนักแต่งเพลงในวัย ๕๐ ปี” เขายังครองตำแหน่งนักแต่งเพลงประจำวงออร์เคสตราถึงกว่า ๒๐ วง และเป็นนักแต่งเพลงให้เทศกาลดนตรีต่าง ๆ ทั้งในสหรัฐอเมริกา

และต่างประเทศ เขาได้รับมอบหมายว่าจ้างจากศิลปินชั้นนำและวง
ออร์เคสตราต่าง ๆ มากมายในการประพันธ์ดนตรีซึ่งล้วนประสบความสำเร็จ
ด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นวงออร์เคสตราชั้นนำอย่างฟีลาเดลเฟีย พิตส์เบิร์ก
มินนิโซตา และเนชั่นแนลซิมโฟนีออร์เคสตรา สมาคมแชมเบอร์มิวสิก
แห่งลินคอล์นเซ็นเตอร์ (The Chamber Music of Lincoln Center)
เทศกาลดนตรีที่เมืองเดรสเดิน (Dresden Music Festival) และบรรดา
ศิลปินอย่างโจนาธาน บิส (Jonathan Biss) เยเรมี เด็งค์ (Jeremy
Denk) เจมี ลาระโด (Jaime Laredo) โบโรเมโอควอเทต (Boromeo
Quartet) และปริซึมแซกโซโฟนควอเทต (Prism Saxophone Quartet)

ในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ นี้เอง เขายังได้รับรางวัลสโตเกอร์ไพรซ์ (Stoeger
Prize) จากสมาคมแชมเบอร์มิวสิกแห่งลินคอล์นเซ็นเตอร์ อันเป็นสมาคม
แชมเบอร์มิวสิกที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และอีกหลายรางวัลจากองค์กรต่าง ๆ อาทิ
New Music USA, The American Composers Forum, American
Music Center และ The National Endowment for The Artists ในปี
ค.ศ. ๒๐๒๑ เขาได้รับการเสนอชื่อให้เป็นศิลปินแห่งสโตนเวย์ โดยบริษัท
Steinway and Sons นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์สอนวิชาการประพันธ์
ดนตรีให้สถาบันดนตรีเคอร์ติส (Curtis Institute of Music) เป็นระยะ
เวลาเกือบ ๒๐ ปี ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีและ
ผู้อำนวยการดนตรีของสถาบันดนตรีจุลลิาร์ด (Juilliard School)
ในปี ค.ศ. ๒๐๒๑ ปัจจุบันเขาพำนักอยู่ที่นครนิวยอร์กกับภริยาที่เป็น
นักไวโอลินนามว่า BELLA HRISTOVA (Bella Hristova)

สำหรับบทเพลง “ระฆังดาวเสาร์” (Saturn Bells) ที่ประพันธ์
ขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ นั้น เดวิด เซอร์กิน ลุดวิก ได้เขียนคำบรรยาย
เพลงไว้ดังนี้

“...นับเป็นระยะเวลาอันยาวนานมาแล้วที่บรรดานักดาราศาสตร์ได้เฝ้า
สังเกตรูปร่างลักษณะการขดตัวเป็นเกลียวของวงแหวนก้อนน้ำแข็งที่
ปรากฏพาดผ่านดาวเสาร์ และก็เมื่อไม่นานมานี้เองที่พวกเขาได้ค้นพบ
แหล่งที่มาของมัน ดวงดาวได้สั่นสะเทือนเสมือนกับระฆังอันโดดเด่นเดี่ยว
ในห้วงอวกาศ พวกแรงสั่นสะเทือนเหล่านี้ได้แพร่กระจายพาดผ่านพื้น
ผิวของวงแหวน สร้างรูปแบบอะไรบางอย่างอันสลับซับซ้อนซึ่งดูเหมือน
ไร้ระบบระเบียบ เหตุใดวงแหวนเหล่านี้ของดาวเสาร์ยังคงดำรงอยู่นั้นไม่
อาจรู้ได้ แต่บนโลกของเรา แผ่นดินไหวได้เป็นสาเหตุให้โลกสั่นสะเทือน
อยู่อีกหลายวัน

ผมได้รับแรงบันดาลใจเป็นอันมาก เมื่อคิดไปถึงเรื่องวงแหวนของดาวเสาร์ ผมได้เห็นมันเป็นครั้งแรกเมื่อตอนผมยังเป็นเด็กที่ไปค่ายฤดูร้อน มีผู้ปกครองเด็กคนหนึ่งได้นำกล้องโทรทรรศน์ดูดาวกำลังสูงไปด้วย เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสใช้เวลาคนละประมาณครึ่งนาทีกในการส่องดูวงแหวนเหล่านั้นสร้างแรงดึงดูดใจให้ผมเป็นอันมาก อีกทั้งยังมีดวงดาวน้อย ๆ ที่ล่องลอยอยู่รอบ ๆ ดาวเสาร์ ซึ่งต่อมามีผมก็พบว่า พวกมันคือตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ของดวงจันทร์ (บริวาร) ของมันทั้ง ๖๒ ดวง

และมันก็มาชัดเจนอีกครั้ง เมื่อผมอดคิดไม่ได้ถึงความคิดแห่งจิตใต้สำนึกของผมในตอนที่ผมกำลังเขียนบทเพลงระฆังดาวเสาร์ ผมเขียนเพลงนี้ให้แก่ภริยาของผม เบลลา ฮริสโตวา ซึ่งตอนนั้นยังเป็นเพียงคู่หมั้นของผม เมื่อคิดไปถึงวงแหวนดาวเสาร์ มันก็ไม่ได้มีอะไรที่แตกต่างกันอย่างมาเลยจากกระบวนการนี้”

ระฆังดาวเสาร์ :- เริ่มต้นขึ้นด้วยคอร์คอันสะท้อนกังวาน ซึ่งจะหวนย้อนกลับมาให้ได้ยินตลอดทั้งบทเพลง ลองจินตนาการดูว่า แรงสั่นสะเทือนของดาวทั้งดวง อันเสมือนตัวเร่งปฏิกิริยาแห่งการหมุนตัวเป็นเกลียวของแนวบรรเลงเดี่ยวไวโอลิน ศิลปินเดี่ยวที่ได้ปั้นทอระบบสุริยะจักรวาลให้หมุนวนไป และเมื่อย้อนกลับมาสู่ดาวเสาร์อันยิ่งใหญ่ห้อมหิมา มันก็เขย่ากังวานประดุจระฆังแห่งมหาวิหารของระบบสุริยะจักรวาลในตอนทีบทเพลงทะยานขึ้นสู่จุดสูงสุด ติดตามมาด้วยกระแสแห่งปริศนามากมายที่ไร้คำตอบแห่งห้วงอวกาศและหมู่ดาว

เต๋อซิง เวิน

(เกิดปี ค.ศ. ๑๙๕๘)

บทเพลงชุด ซีเซีย (Xixia Suite)

เต๋อซิง เวิน เป็นลูกครึ่งจีน-สวิส เขาเป็นศาสตราจารย์วิชาการประพันธ์ดนตรี ณ สถาบันดนตรีแห่งเมืองเซี่ยงไฮ้ (Shanghai) เขายังทำหน้าที่ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์ของงานสัปดาห์บทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัยที่จัดขึ้นโดยสถาบันดนตรีแห่งเมืองเซี่ยงไฮ้อีกด้วย เต๋อซิง เวิน ศึกษาที่มหาวิทยาลัยฟูเจี้ยน กับศาสตราจารย์กั๋วะ จู หรง (Guo Zu-Rong) ศึกษาที่สถาบันดนตรีแห่งชาติจีน (China Conservatory of Music) กับศาสตราจารย์ซือ วาน ชุน (Shi Wan-Chun) และศาสตราจารย์หลัว จง หรง (Luo Zhong-Rong) ที่สถาบันดนตรีแห่งนครเจนีวา (Conservatoire de Musique de Geneve) กับฌอง บาลิซาท (Jean Balisaat) และที่สถาบันดนตรีชั้นสูงแห่งเมืองลียง (Conservatoire National Supérieur de Musique de Lyon) กับกิลเบิร์ต เอมี (Gilbert Amy)

เขายังเป็นผู้บรรยายพิเศษให้มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. ๒๐๐๕-๒๐๐๖ เต๋อซิง เวิน ได้รับรางวัลมากมาย กล่าวคือรางวัล Prize of the State Geneva ในปี ค.ศ. ๑๙๙๓, รางวัล Prix du Festival แห่งเทศกาลดนตรี Festival de Musique des Chateaux Neuchatelois, รางวัล Prix Cultura ในปี ค.ศ. ๑๙๙๔ ของมูลนิธิ The Foundation Kiwanis และรางวัล The Composer Prize ในปี ค.ศ. ๒๐๐๑ โดยมูลนิธิ Foundation Leenaards แห่งสวีตเซอร์แลนด์

ผลงานของเต๋อซิง เวิน ได้สร้างชื่อเสียงระดับนานาชาติให้เขา และมันคือการเชื่อมโยงของวิธีการประพันธ์ดนตรีอันเป็นแบบดั้งเดิมของเขากับอิทธิพลอันหลากหลายของจารีตศิลปะและปรัชญาแห่งภูมิปัญญาจีน เขาได้รับแรงบันดาลใจอันลึกซึ้งจากวัฒนธรรมจีน ทั้งจากทางปรัชญาทัศนศิลป์ และการเขียนอักษรจีน เขาได้ปรับประยุกต์วิธีการใหม่ ๆ เพื่อแสดงออกถึง “สาร” ที่เขาต้องการสื่อออกมาในแต่ละบทเพลง เพื่อที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์นี้ บ่อยครั้งเขาจึงใช้วัตถุ สิ่งของต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันเข้ามาร่วมด้วย อาทิ กระจ่าง ขวด แก้ว เครื่องเป่าลม ก้อนน้ำ และกระดาษ รูปแบบลีลาดนตรีของเขาที่กระจ่างชัด แสดงอารมณ์ความรู้สึก และเข้าถึงได้ง่าย ได้รับการยกย่องชมเชยจากบรรดานักวิจารณ์ทั้งในประเทศจีนและยุโรป โจว ไทหง (Zhou Haihong) แห่งสถาบันดนตรีแห่งกรุงปักกิ่ง (Central Conservatory of Music-Beijing) ได้พรรณนาไว้ว่า มีความโดดเด่นด้วย “...สมดุลระหว่างความซับซ้อนกับความกระจ่างชัด ระหว่างความลึกกลับกับความมีเหตุผล ระหว่างความตื่นตระหนกกับความละเมียดละไม ระหว่างจินตนาการอันเพ้อฝันกับกรอบแห่งความเคร่งครัด และระหว่างความเปิดเผยชัดเจนกับความลึกลับ...” หนังสือพิมพ์ The Salzburger Nachrichten รายงานถึงการแสดงดนตรีในปี ค.ศ. ๑๙๙๙ โดยตั้งข้อสังเกตว่า “...ดนตรีของเต๋อซิง เวิน มีความสดชื่นประดุจน้ำค้างยามรุ่งอรุณ และตื่นเต้นราวกับเรื่องราวเชิงสืบสวน อีกทั้งยังมีความรื่นรมย์เสมือนการใช้เวลายามค่ำคืนท่ามกลางมิตรแท้คู่ใจ...”

บทเพลงชุด “ซีเซีย” (Xixia Suite) คือบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตรา ที่เต๋อซิง เวิน ได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ โดยอ้างอิงเนื้อหาจากบทประพันธ์ดนตรีเดิมของเขาในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ นั่นคือบทเพลง “สาวแห่งซีเซีย” (Xixia Girl) ซึ่งตัวของเต๋อซิง เวิน เองได้เขียนคำบรรยายไว้ดังนี้

“...ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ผมได้รับตำแหน่งนักแต่งเพลงประจำของคณะนักร้อง-นักเต้นแห่งหนิงเซีย (The Ningxia Song and Dance Troupe) เมื่อตอนที่ผมเดินทางมาที่หนิงเซียโดยมาจากมณฑลฟูเจียน (Fujian) ในปีถัดมาหวัง ฮัวหยวน (Wang Huayuan) ได้ร่วมกันประพันธ์ละครระบำที่ใช้ชื่อว่า ‘สาวแห่งซีเซีย’หวัง ฮัวหยวน รับผิดชอบเขียนดนตรีสำหรับการเต้นเดี่ยวและการเต้นคู่ ส่วนตัวผมเองรับผิดชอบการเขียนเพลงสำหรับการเต้นเป็นกลุ่มใหญ่

ในปี ค.ศ. ๒๐๒๑ หลังจากเวลาล่วงเลยมา ๓๖ ปี ผมได้เดินทางกลับไปหนึ่งเซียอีกครั้ง และก็ได้มีโอกาสอันดีที่ได้ร่วมรับประทานอาหารค่ำกับอดีตผู้ร่วมงานของผม คือ ฟ่าน จิงกัวะ (Fan Jinguo) นักเป่าทรัมเป็ต ในมื้ออาหารค่านั้นเอง ผมทั้งประหลาดใจและซาบซึ้งใจมาก เมื่อเขาได้ร้องแนวทำนองเดี่ยวทรัมเป็ตอันพิสดารนั้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมันอยู่ในช่วงระบำแห่งซือจี (Siji Dance) ซึ่งผมได้ประพันธ์ไว้สำหรับละครระบำนั้น

และเขาผู้นี้แหละคือผู้บรรเลงแนวทำนองนี้ เมื่อครั้งที่ละครได้นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์เมื่อ ๓๖ ปีก่อน พวกเพลงเต้นรำเหล่านี้มีความโดดเด่นและงดงามมากเสียจนตัวผมเองยังคงจำแนวทำนองหลัก ๆ หลายเพลงได้มากมาย และในตอนนี้เองที่ผมได้คิดอ่านวางแผนที่จะเรียบเรียงกลุ่มบทเพลงระบำต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมาใหม่ ในแบบฉบับการบรรเลงเพื่อการฟังในคอนเสิร์ตโดยเฉพาะ นั่นก็คือ ‘บทเพลงชุด ซีเซีย’ นี้เอง

อย่างไรก็ดี เมื่อผมกลับบ้าน ผมก็หาสกอร์ (Score) ที่เขียนไว้สำหรับวงออร์เคสตราในละครระบำเรื่องสาวแห่งซีเซียไม่เจอ หาไม่พบเลยสักทีเดียว สาเหตุส่วนใหญ่ก็คงมาจากการใช้ชีวิตช่วงแรก ๆ ที่ไม่ค่อยจะเป็นหลักเป็นแหล่งแน่นอน ต้องเดินทางไป ๆ มา ๆ เสมอ ๆ โชคยังดีบ้างที่ผมไปค้นเจอฉบับออร์เคสตราที่ผมนำไปปรับใหม่ เรียบเรียงขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ สำหรับวงเครื่องดนตรีพื้นบ้านจีน แล้วได้เรียบเรียงจนกลายเป็นผลงานชุด ‘The Xixia Suite’ สำหรับวงออร์เคสตราฉบับนี้เอง นี่เป็นผลพวงจากประโยชน์ที่ได้ใช้เวลาที่ต้องถูกกักตัวอยู่บ้านในช่วงปิดเมืองในเซี่ยงไฮ้ เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๒๒”

บทเพลงต่าง ๆ จากบทเพลงชุด “ซีเซีย” ดำเนินไปตามลำดับอารมณ์ทางดนตรีอันโดดเด่นที่สอดคล้องกัน ดังนี้

๑. ระบำเหล็ก (The Iron Dance) :- ทรงพลังอย่างก้องกังวาน
๒. สาวแห่งคีตันและหนุ่มอุยกูร์ (The Khitan Girl & Uighur Man) :- ดนตรีจากแดนไกลอันมีเสน่ห์
๓. ระบำหนังแกะ (Sheep Skin Dance) :- กระแสลมจากตะวันตกเฉียงเหนือ
๔. ขอลานตัวน้อย (Little Beggar) :- มีชีวิตชีวาและรื่นเริงเบิกบาน
๕. เครื่องหอมกำยานเพื่อบวงสรวงแด่พระพุทธองค์ (Offer Incense to Buddha) :- ด้วยศรัทธาและความเคร่งครัด
๖. ระบำแห่งพระเจ้า (The God Dance) :- อย่างป่าเถื่อนบ้าคลั่ง

ชาวเซิง หลี

เรื่องราวประพาสใต้

(The Tale of the Southern Tour)

ชาวเซิง หลี เป็นนักแต่งเพลงประจำวงออร์เคสตราแห่งชาติของจีน (The China National Symphony Orchestra) และวงกว้างสี่ซิมโฟนีออร์เคสตรา (Guangxi Symphony Orchestra) เขาเป็นสมาชิกของสมาคมศิลปินดนตรีแห่งประเทศไทย (Chinese Musicians Association) และยังเป็นผู้อำนวยการของสมาคมนักประพันธ์ดนตรีและนักดนตรีของประเทศไทย อีกทั้งดำรงตำแหน่งรองประธานสมาคมแลกเปลี่ยนการแสดงแห่งเซินเจิ้น (Shenzhen Performing Arts Exchange Association)

หลี ศึกษาดนตรีที่สถาบันดนตรีกลาง (Central Conservatory of Music) จากนั้นเขาก็เดินทางไปยังสหรัฐอเมริกา เข้าศึกษาที่สถาบันดนตรีจุลลิอาร์ต (Juilliard) และสถาบันดนตรีนาฏลีลา “UMKC Conservatory of Music and Dance” เขาเป็นดุริยิกวีชาวจีนคนแรกที่ได้รับคัดเลือกเข้าสู่ภาควิชาการประพันธ์ดนตรีแห่งสถาบันดนตรีจุลลิอาร์ตที่จบไปจากสถาบันดนตรีกลางแห่งประเทศไทย

ผลงานการประพันธ์ของชาวเซิง หลี มีกว้างขวางครอบคลุมผลงานหลายประเภท ทั้งซิมโฟนี เชมเบอร์มิวสิก และอุปรากร ซึ่งทำให้เขาได้รับรางวัลมากมายทั้งจากในและต่างประเทศ ผลงานของเขาผสมผสานรูปแบบทางภาษาดนตรีจากจีนและโลกตะวันตกเข้าไว้ด้วยกัน เต็มไปด้วยลักษณะดึงดูดใจทางดนตรี และได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั่วโลก ได้รับการนำออกแสดงในงานเทศกาลดนตรีชั้นนำทั้งที่จีนและ

ต่างประเทศ บรรเลงโดยวงออร์เคสตราชั้นนำมากมายหลายต่อหลายวง
นิตยสารนิวยอร์กไทมส์ ได้ยกย่องชมเชยผลงานของหลิวไว้ดังนี้
“...เป็นการเขียนสกอร์ดนตรีที่เชี่ยวชาญมาก ซึ่งได้เปลี่ยนแนวทาง
จากลักษณะดนตรีอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionist) อันระยับแวววาว
ผ่านการขัดเกลาไปสู่ลีลาพื้นบ้านแบบชาลส์ ไอฟส์ (Charles Ives) ที่
ประชันกันด้วยบันไดเสียงอันหลากหลาย”

หลิว ยังเป็นผู้พิชิตคนในการวางแผนจัดการงานแสดงผลงานทาง
ศิลปะต่าง ๆ เขาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการดนตรีของงานเสียงดนตรี
จีน-อาเซียน (China-ASEAN Music Voice) ผู้อำนวยการโครงการ
เทศกาลดนตรีสมัยใหม่แห่งกรุงปักกิ่ง (The Beijing Modern Music
Festival) ผู้อำนวยการบริหารของเทศกาลดนตรีนานาชาติชิงเต่า
(Qingdao Ocean International Music Festival) และผู้อำนวยการ
ของคณะกรรมการเทศกาลดนตรีนานาชาติแห่งเซินเจิ้น (The Shenzhen
Belt & Road International Music Festival Art Committee)

ในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ รายการซิมโฟนีคอนเสิร์ต Glory of The King
ซึ่งเขาได้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการดนตรีได้รับความสนใจในวงกว้างจาก
ผู้ชมชาวจีน เขายังได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานด้านสวัสดิการสังคม
และกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ การร่วมมือ
รณรงค์ทางการกุศลในชื่อโครงการ “การส่งมอบบทเพลงโรงเรียนไปยัง
ท้องถิ่นห่างไกล” (Delivering the School Songs to remote areas)
การก่อตั้งกลุ่มนักแสดงเพลงชาวจีนรุ่นหนุ่ม-สาว และดำเนินกิจกรรม
ต่าง ๆ รวมไปถึงความร่วมมือระหว่างนักแสดงเพลงชาวจีนและอเมริกัน
ชาวเซิง หลิว ได้เขียนบรรยายถึงบทเพลง “เรื่องราวประพาสใต้”
(The Tale of the Southern Tour) เอาไว้ดังนี้

บทเพลง “เรื่องราวประพาสใต้” สำหรับบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา
เป็นบทเพลงที่ได้รับการมอบหมายว่าจ้างจากกระทรวงวัฒนธรรม
และการท่องเที่ยวแห่งเมืองเจาguan (Shaoguan) ในมณฑลกวางตุ้ง
(Guangdong) ในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ แล้วนำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ใน
เดือนธันวาคมปีเดียวกัน ณ โรงอุปรากรแห่งเมืองกวางโจว (Guangzhou
Opera House) ผลงานนี้คือการบรรยายภาพคร่าว ๆ ถึงเรื่องราวจีน
โบราณในการเสด็จประพาสแดนใต้ของพระเจ้าจักรพรรดิซุน (Shun) ที่เกิด
ขึ้นเมื่อหลายพันปีก่อน

บทเพลงแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ซึ่งในแต่ละส่วนก็จะบรรยายภาพ

ฉากต่าง ๆ มีการใช้เทคนิคการประพันธ์และเนื้อหาเรื่องราวที่แตกต่างกันไป เพื่อที่จะสร้างเนื้อหาแนวทำนองดนตรีขึ้นมาให้สอดคล้องกัน

ส่วนแรก : หวนรำลึกถึงยุคสมัย (The Recall of The Era) เป็นการหวนรำลึกถึงอดีต ส่วนนี้ประกอบไปด้วยบทเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ ของจีนโบราณ เพื่อนำผู้ฟังย้อนกลับไปสู่อารยจักรจีนโบราณ

ส่วนที่สอง : ละครการ์ตาโลกแดนใต้ (The Fancy of Southern World) พรรณนาภาพภูมิทัศน์ทางตอนใต้ของจีน ในท่อนนี้ หลี่ได้ใช้เทคนิคแบบมินิมอลลิสต์ (Minimalist = การใช้เนื้อหาดนตรีน้อย ๆ แบบซ้ำไป-ซ้ำมา) ในการเขียนแนวทำนอง ในขณะที่ตัวแนวทำนองเองนั้นสร้างขึ้นจากบทเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ จากดินแดนตะวันออกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงใต้ของจีน

ส่วนที่สาม : สันติภาพและสงคราม (Peace and War) ส่วนนี้มีลักษณะอันไพเราะแบบทำนองเพลงร้อง (Lyrical) มากที่สุด เป็นดนตรีที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของสันติภาพและสงคราม

ส่วนสุดท้าย : เสียงละห้อยหาคำคร่ำครวญแห่งสหัสวรรษ (Sigh in millennia) ทั้ง ๆ ที่เป็นส่วนที่ไม่ยาวนาน แต่มันคือการตั้งใจในการใช้สัญลักษณ์ของบทเพลงนี้ ใช้เสียงดนตรีเลียนแบบเสียงคร่ำครวญของผู้คน บรรยายภาพการครุ่นคิดใคร่ครวญเชิงปรัชญา ในการกล่าวว่ “เสียงเพรียกหาแห่งสหัสวรรษ”

ลักษณะของโครงสร้าง ๔ ส่วนนี้ ได้รับมาจากแนวคิด “ฉี” (Qi) ซึ่งหมายถึงการจดบันทึกในขณะเดินทาง มันคือวรรณกรรมจีนโบราณชนิดหนึ่งซึ่งเจริญรุ่งเรืองอยู่ในสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง ลีลาการเขียนจะอยู่ในลักษณะพรรณนาโวหารเป็นส่วนใหญ่ ผนวกกับลักษณะเชิงอภิปรายถกเถียงด้วยถ้อยคำโวหารอันงดงาม สามารถใช้ในการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความคิดของผู้เขียน โดยพรรณนาถึงผู้คน เหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งของต่าง ๆ และภาพบรรยายต่าง ๆ โครงสร้าง ๔ ส่วนนี้ยังได้มีความสอดคล้องกับโครงสร้างของศิลปะตามแบบขนบเดิมของจีนอีกด้วย บทเพลงนี้มีใช่เป็นเพียงแค่การผสมผสานของรูปแบบลีลาดนตรีของจีนกับอเมริกัน และเทคนิค-แนวคิดของโลกตะวันตกกับโลกตะวันออกเท่านั้น แต่มันยังเป็นสถานะแบบใหม่แห่งการสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ ที่เทคนิคต่าง ๆ กันได้มาบรรจบพบกัน หรือเดินทางมาสู่จุดหลอมรวมเดียวกัน และสามารถที่จะได้รับการปลูกถ่ายผนึกรวมเข้าด้วยกันอีกด้วย

จอห์น คอริกเลียโน

(เกิดปี ค.ศ. ๑๙๓๘)

แฟนตาเซีย บนแนวทำนองออสตินาโต
(Fantasia on an Ostinato)

คำว่า “ออสตินาโต” (Ostinato) ในทางดนตรี หมายถึง วลีทำนองดนตรี (Phrase) สั้น ๆ ที่จะบรรเลงให้ได้ยินซ้ำไปซ้ำมาตลอดทั้งเพลง ในบางช่วงบางตอนอาจจะมีการผันแปรเล็กน้อยหรือขยับเปลี่ยนระดับเสียงเพื่อเพิ่มเติมสีสันให้แก่บทเพลงด้วย

จอห์น คอริกเลียโน เป็นหนึ่งในดุริยางกรู้จักกันอย่างกว้างขวางที่สุดผู้หนึ่งในศตวรรษที่ ๒๐ นับจนถึงบัดนี้เขามีผลงานการประพันธ์ดนตรีมากกว่า ๑๐๐ ชิ้นแล้ว ได้รับรางวัลเกียรติยศมากมาย ทั้งรางวัลพูลิตเซอร์ (Pulitzer Prize) รางวัลกรอว์มายเออร์ (Grawemeyer Award) รางวัลแกรมมี่ (Grammy Award) ถึง ๕ รางวัล รางวัลอะคาเดมี่ (Academy Award) และผลงานดนตรีของเขายังได้รับการบรรเลงและบันทึกเสียงโดยวงออร์เคสตรา ศิลปินเดี่ยว และวงดนตรีแชมเบอร์มิวสิก ที่มีชื่อเสียงทั่วโลกมากมาย ผลงานดนตรีของเขาได้เผยให้เห็นถึงจินตนาการความคิดอันแจ่มใส ซึ่งได้นำแนวคิดขนบจารีตเดิมอย่างซิมโฟนีหรือคอนแชร์โตมาปรับนิยามความหมายใหม่ในสำนวนที่กระฉ่างเข้าใจง่าย ซึ่งก่อกำเนิดขึ้นทั้งจากลักษณะของพวกเขาหัวก้าวหน้าในยุโรปหลังสงครามและจากมรดกแห่งความเป็นอเมริกันอย่างทัดเทียมกัน

เขาเกิดในปี ค.ศ. ๑๙๓๘ โดยมีบิดาที่ชื่อเดียวกันคือ จอห์น คอริกเลียโน-ซีเนียร์ ซึ่งเป็นนักไวโอลินหัวหน้าวง (Concertmaster) ของวงนิวยอร์กฟิลฮาร์โมนิก (New York Philharmonic) แม่ของเขาคือ โรส บูเซ็น (Rose Busen) เป็นทั้งนักเปียโนฝีมือดีและนักการศึกษา จอห์น คอริกเลียโน ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในสาขาวิชาการประพันธ์ดนตรี ณ สถาบันดนตรีจุลลิอาร์ด (Juilliard School of Music) และยังคงรองตำแหน่ง ศาสตราจารย์พิเศษ (Distinguished Professor) ทางด้านดนตรีแห่งวิทยาลัยเลห์แมน นิวยอร์ก (Lehman College, City University of New York) ซึ่งสถาบันนี้ยังได้ก่อตั้งทุนการศึกษาโดยใช้ชื่อของเขาอีกด้วย เขาเป็นหนึ่งในนักประพันธ์ดนตรีที่ยังมีชีวิตอยู่ในจำนวนน้อยมากที่มีวงดนตรีสตริงควอเท็ตได้นำชื่อไปตั้งเป็นเกียรติแก่วง กลุ่มนักดนตรีวัยหนุ่มได้ร่วมกันก่อตั้งวง ภายหลังจากการแสดงบทเพลงสตริงควอเท็ตของเขา ณ มหาวิทยาลัยอินเดียนา (Indiana University) ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ บทเพลงนี้เขาประพันธ์ขึ้นจากการมอบหมายว่าจ้างในฐานะการอำลาของวงคลีฟแลนด์ควอเท็ต (Cleveland Quartet) และผลงานนี้เองก็ได้ทำให้เขาได้รับรางวัลแกรมมีในปีนั้นเอง ในฐานะบทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัยที่ดีที่สุด

จอห์น คอริกเลียโน ยังเป็นหนึ่งในนักประพันธ์ดนตรีซิมโฟนิคนสำคัญที่สุดแห่งยุคสมัย และเขาก็ยังเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีจากผลงานอุปรากรเรื่องปีศาจแห่งแวร์ซาย (The Ghosts of Versailles) ผลงานในปี ค.ศ. ๑๙๙๑ ซึ่งเป็นการถ่วงดุลตอบโต้ต่อนิยายของโมสาร์ทและโบมาร์เชส์ (Beaumarchais) กับยุคแห่งความสะพรึงกลัวหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส ด้วยการพิจารณาใคร่ครวญในหลายลำดับชั้นอันจำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นต้นทุนแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม อุปรากรเรื่องปีศาจแห่งแวร์ซายเป็นการออกทุนมอบหมายว่าจ้างจากคณะอุปรากรเมโทรโพลิแทน (The Metropolitan Opera) เป็นครั้งแรกในรอบ ๓๐ ปี ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงทั้งจากผู้ชมและบรรดานักวิจารณ์ ในฤดูกาลที่เปิดการแสดงนั้น จอห์น คอริกเลียโน ก็ได้รับคัดเลือกจากหลากหลายองค์กรทางศิลปะการแสดงแห่งสหรัฐอเมริกา ให้เป็นนักประพันธ์ดนตรียอดเยี่ยมแห่งปี (Composer of the Year)

จอห์น คอริกเลียโน ได้เขียนคำบรรยายเพลง “แฟนตาเซีย บนแนวทำนองออสตินาโต” ของเขาเอาไว้ ดังนี้

“...ในการแข่งขันเปียโนระดับนานาชาติ รายการวานไคเลเบิร์น

(Van Cliburn) ครั้งที่ ๓ ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ คณะกรรมการจัดงานได้มอบหมายว่าจ้างผมให้ประพันธ์บทเพลงเพื่อใช้ในการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ โดยเหลือผู้เข้าร่วมประกวด ๑๒ คน ในการครุ่นคิดถึงโครงการนี้ ผมตระหนักได้ทันทีถึงการที่จะต้องเลิกแนวคิดบทเพลงอวดเทคนิคฝีมือแบบเดิม ๆ ที่ดาษดื่น สิ่งที่ผมประพันธ์ขึ้นมันจะต้องสามารถใช้ทดสอบอะไรบางอย่างที่บทเพลงมาตรฐานทั่ว ๆ ไปไม่มี

ผมจึงตัดสินใจว่าผมจะต้องทดสอบสำรวจไปถึงจินตนาการสร้างสรรค์และความเข้าใจของทางดนตรีของผู้แสดง ชีวิตของนักดนตรีในวัยเยาว์มักจะถูกครอบงำด้วยการชี้แนะ ทั้งจากบรรดาครูบาอาจารย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ไปจนถึงคลังงานบันทึกเสียงของบรรดานักเปียโนชั้นนำของโลกที่ได้บรรเลงบทเพลงมาตรฐานทั้งหลายเอาไว้ นับแต่วัยเด็กพวกเขาจะถูกฝึกสอนมาให้ทำซ้ำ ผลิตซ้ำ มากกว่าที่จะถูกฝึกสอนให้รู้จักสร้างสรรค์อะไรใหม่ ๆ และบทเพลงที่ผมแต่งนี้จะต้องเป็นอะไรที่ใหม่เอี่ยมแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน ไม่มีตัวอย่างอะไรที่จะมาคอยชี้แนะหรือจำกัดเขา และบทเพลงนี้จะต้องถูกสร้างขึ้นอย่างจริงจังที่จะทำให้บรรดาครูของพวกเขาแทบจะช่วยเหลืออะไรไม่ได้เลย พวกเขาจะต้องเป็นตัวของตัวเอง

ดังนั้นผมจึงสร้างบทเพลงในตอนเริ่มต้นและตอนจบของงานชิ้นนี้อย่างชัดเจนลงตัวเอาไว้ ผลงานนี้มีลักษณะโครงสร้างแบบการวนกลับอันยิ่งใหญ่ภายใต้โครงสร้างนี้ แต่ผมได้สร้างส่วนตรงกลางเพลงไว้อย่างกว้างขวางใหญ่โต ในลักษณะของชุดรูปแบบการบรรเลงที่ซ้ำ ๆ กัน เชื่อมประสานกัน ผู้บรรเลงจะเป็นผู้กำหนดตัดสินใจในปริมาณว่าจะให้มีความยาวแค่ไหน จะให้ลักษณะดนตรีของการย้อนซ้ำเหล่านี้เป็นอย่างไร กล่าวอีกนัยหนึ่ง รูปร่างของบทเพลงจะเป็นสิ่งที่พวกเขาและเธอสร้างขึ้นด้วยตนเอง และที่น่าสนใจก็คือ อัตราส่วนของบทเพลงนี้มันเกิดความผันแปรหลากหลายขึ้น มีตั้งแต่ ๗-๒๐ นาที ในการบรรเลงที่รายการแข่งขันวานโคลเบิร์ก

รูปแบบการย้อนซ้ำในเพลงนี้คือการทดลองของผมด้วยเทคนิคมินิมอลิสต์ ในขณะที่ครุ่นคิดถึงบทเพลงนี้ ผมก็ได้คิดย้อนรำลึกนึกไปถึงเหล่าบรรพชนของแนวคิดดนตรีมินิมอลิซึมแบบนี้ ตั้งแต่พาเคลเบล (Pachelbel) กับบทเพลงเคนอน (Canon) ราเวล (Ravel) ที่เขียนบทเพลงโบเลโร (Bolero) อย่างยอดเยี่ยม และท่อนที่สองจากซิมโฟนีหมายเลข ๓ ของเบโธเฟน (Beethoven) ซึ่งในท่อนนี้คือลักษณะการบรรเลงซ้ำ ๆ แบบออสตินาโตอย่างยืดยาว หรือนั่นก็คือแนวการบรรเลง

ดนตรีประกอบนั่นเอง มันมีความยาวต่อเนื่องอย่างไม่ผันแปร (ยกเว้นในตอนที่มีค้อย ๆ เพิ่มความดังขึ้นมาอย่างยืดยาว และมีการเติมแนวการบรรเลงที่สองลงไป) ซึ่งมันยาวเกือบ ๆ จะ ๕ นาที นับว่าผิดวิสัยสำหรับเบโธเฟนผู้ซึ่งโดยปกติจะพัฒนาเปลี่ยนแปลงเนื้อหาดนตรีของเขาอยู่ตลอดเวลา

ในครั้งแรกของบทเพลง “แฟนตาเซีย บนแนวทำนองออสตินาโต” นี้ได้พัฒนาจังหวะอันซ้ำไปมาของเบโธเฟนและการประสานเสียงอันเรียบง่ายที่แสดงออกอย่างชัดเจนในครั้งแรกของแนวทำนองของเขา ในส่วนที่สองจึงได้เริ่มการบรรเลงซ้ำที่มีความเชื่อมประสานกัน และแต่งใหม่ในคอร์ดเมเจอร์-ไมเนอร์แปลก ๆ ที่ไต่ลงมาของส่วนหลังของเบโธเฟนนำไปสู่ห้องโซ่แห่งการประสานเสียง ซึ่งเหนือแนวนี้ขึ้นไปแนวการบรรเลงซ้ำของผู้บรรเลงจะค้อย ๆ ทวีความวิจิตรมากขึ้น ณ จุดสูงสุดลงเอยนี้ รูปแบบจังหวะเดิมจะย้อนกลับมา และในที่สุดก็จะเป็นการเผยแนวทำนองของมันเองอีกครั้งหนึ่ง

บทแปลภาษาไทย โดย บวรพงศ์ ศุภโสภณ

Narong Prangcharoen

Chaotic Noises of Silence Rime

The relationship between sound (music) and silence has been long established since the beginning of the creation of music. Many composers have explored this relationship to many possibilities. The most well-known silence music should go to 4'33" by John Cage. He explored the audience's expectation with silence as well as introducing the ambient sound created by audiences in the venue. This is a prove that even other performers are silent; we still hear sounds. While John Cage was the composer who pushed silence to the edge, many composers long before him also explored the importance of silence in music. Beethoven has archived a tremendous use of silence in his music. It's not only the effective use of silence but also the efficient use of silence. Mozart and Debussy also considered silence between notes an important matter in music making. Before Debussy and Mozart, Monteverdi wrote the opera "Orfeo" with the new form of entertainment known as sung drama contained a strong relationship of music and silence. Throughout the history of western music, composers have found their way to cooperate with music and silence in their own unique way.

Not only western music that has a strong concept of music and silence. The complicated rhythm of African's Drumming is also based on listening to silence between the notes. That's how they cooperated in their work with those rhythms.

"Africans listen to the silence and use it as a dimension in which they can improvise," observes John Collins, an English musician and the host of the documentary "Listening to the Silence: African Cross-Rhythms"

Asian music also consisted of a strong relationship between deaf music and silence as well. According to the perspective of Chinese traditional music, a true silence does not exist because complete absence of sound cannot be achieved because the consideration

of silence is represented by the sound of nature, as in nature the sound can't never be completely absent.

To further explore the concept of silence. Chaotic Noises of Silence Rime explores the use of silence between groups of notes. If the group of notes are connected with silence between each group, we may archive a good result of the chaotic sound and create the high level of complexity in the music. If the audience only listens to the music as a whole group of notes, it's impossible to hear any silence between the group at all. But if the audience actively listens to an individual group of notes to listen to the relationship between the groups, then it's possible that silence clearly appears between the group of those individual groups of notes. Silences can also create a sense of expectation and increase the excitement of anticipation. This concept of silence, hopefully, will give an audience the experience of listening to music and silence in a new way.

Program note written by Dr. Narong Prangcharoen

David Ludwig ***Saturn Bells for violin and orchestra***

David Serkin Ludwig (b. 1972) comes from a long family line of exceptional musicians: the pianist Peter Serkin was his uncle, the pianist Rudolf Serkin was his grandfather, and the violinist Adolf Busch was his grandfather. Ludwig notes that his first memory was singing Beatles songs with his sister; his second was hearing his grandfather perform at Carnegie Hall; foreshadowing a diverse career collaborating with many of today's leading musicians, filmmakers, and writers. His choral work *The New Colossus* opened the private prayer service for President Barack Obama's second inauguration in 2013. The next year NPR Music named him in the world's "Top 100 Composers Under Forty." He holds positions and residencies with nearly two dozen orchestras and music festivals in the US and abroad.

Ludwig has received commissions and notable performances from many of the most recognized artists and ensembles of our time, including the Philadelphia, Pittsburgh, Minnesota, and National Symphony Orchestras, Chamber Music Society of Lincoln Center, the Dresden Music Festival, as well as Jonathan Biss, Jeremy Denk, Jennifer Koh, Jaime Laredo, David Shifrin, eighth blackbird, the Dover and Borromeo Quartets, and the PRISM Saxophone Quartet.

In 2022, Ludwig was awarded the Stoeger Prize from the Chamber Music Society of Lincoln Center, the largest of its kind for chamber music. He received the prestigious 2018 Pew Center for the Arts and Heritage Fellowship, as well as the First Music Award, and is a two-time recipient of the Independence Foundation Fellowship, a Theodore Presser Foundation Career Grant, and awards from New Music USA, the American Composers Forum, American Music Center, Detroit Chamber Winds, and the National Endowment for the Arts.

In 2021, Ludwig was named a Steinway Artist by Steinway and Sons. He served on the composition faculty of The Curtis Institute of Music for nearly two decades before being appointed Dean and Director of Music at the Juilliard School in 2021. He lives in New York City with his wife, acclaimed violinist Bella Hristova, and their four beloved cats.

Ludwig has written program notes for his piece *Saturn Bells* (2014) as follows:

“For a long time, astronomers have observed spiraling shapes appearing across Saturn’s glorious icy rings; but only recently did they find out their source. The planet vibrates like a lonely bell in outer space. Those vibrations scatter across the surface of the rings making intricate, seemingly random patterns. Why Saturn rings is still not known – but on our planet earthquakes cause the world to resonate for days on end.

I was so inspired thinking of the rings of Saturn; I first saw them when I was a kid at summer camp. One of the parents brought a high-power telescope and we got about half a minute each to look through it. I was so taken by those rings, and the little stars floating around the planet, which I later found out were a handful sample of its sixty-two moons.

But to come clean, I can't help but think my unconscious mind was at work while I was writing *Saturn Bells*. I wrote the piece for my wife, Bella Hristova, who was at that point still my fiancée. Thoughts of Rings and Bella really couldn't have been too far removed from the process...

Saturn Bells begins with a resonating chord that returns throughout the piece, imagining the ringing of the entire planet as a catalyst for the spiraling lines of the solo violin. The soloist takes a spin around the solar system, only to come back to massive Saturn, ringing like a cosmic cathedral bell at the climax – followed by the vast unanswered questions of space and a canopy of stars."

Deqing Wen ***Xixia Suite***

Deqing Wen (b. 1958) is a Chinese-Swiss composer, a professor of Composition at Shanghai Conservatory of Music, a member of the Société Suisse pour les Droits des Auteurs d'Oeuvres, and is also the artistic director of the Shanghai Conservatory's New Music Week. Wen studied at Fujian Normal University with Guo Zu-Rong; at the China Conservatory of Music with Shi Wan-Chun and Luo Zhong-Rong; at the Conservatoire de Musique de Genève with Jean Balisaat; and at the Conservatoire National Supérieur de Musique de Lyon with Gilbert Amy. He was also a visiting scholar at Columbia University from 2005-2006. Wen has been awarded the Prize of the State of Geneva 1993, the Prix du Festival of the 3rd Festival de Musique des Chateaux Neuchatelois, the Prix Cultura 1999 of the Foundation Kiwanis, and the Composer Prize

2001 of the Foundation Leenaards of Switzerland.

Wen's works have won him international acclaim, and combine an original musical approach with the influences of Chinese traditional arts and philosophy. Wen is deeply influenced by Chinese culture, particularly philosophy, painting, and calligraphy. He adapts a new system to express his message in each piece, and in so doing often uses everyday objects such as cans, bottles, glasses, wind machines, tap water, and paper. His vivid, emotive, and accessible style has been praised by critics in China and Europe. Zhou Haihong of the Central Conservatory of Music (Beijing) has described it as striking "a balance between complexity and clarity, between mystery and rationality, between shock and subtlety, between fantasy and rigor, and between exactness and profundity". The *Salzburger Nachrichten*, reporting on a performance in 1999, remarked that "Wen's music is so fresh, like morning dew; as exciting as a detective story and as enjoyable as an evening with the best of friends".

Xixia Suite is an orchestral work that Wen composed in 2022, based on his 1985 composition *The Xixia Girl*. The composer has written program notes for the piece as follows:

"In 1984, I became the composer-in-residence of the Ningxia Song and Dance Troupe when I came to Ningxia from Fujian Province in China. The following year, my colleague Wang Huayuan and I co-wrote the dance drama, *The Xixia Girl*. He was in charge of writing the music for the solo dance and the duet, and I was responsible for the music for the group dance.

In 2021 after a lapse of 36 years, I revisited Ningxia and had a great time at dinner with my former colleague, Fan Jinguo, a trumpet player. Over dinner, I was amazed and moved when he accurately sang the grotesque trumpet solo part of the 'Siji Dance', which I had written for the dance drama. It was he who had played the part when the drama was premiered 36 years ago. These numbers of the dance music are so distinctive and beautiful that I myself still remember several of the main melodies. It was

then that I came up with the plan to rearrange some of these group dance pieces to the concert version of *The Xixia Suite*. When I got home, however, I couldn't find my orchestral score of *The Xixia Girl* anywhere, mainly due to my earlier life unsettled down and moving from one place to another. Fortunately, I found the orchestral version that I adapted in 1988 for Chinese instruments and arranged it to the orchestral work, *The Xixia Suite*, taking advantage of the time when I was stranded at home during the lockdown in Shanghai in 2022.

The pieces of the Xixia Suite go as follows with their corresponding distinctive musical emotions.

- I. The Iron Dance - powerful and sonorous
- II. The Khitan Girl & Uighur Man - exotic and enchanting
- III. Sheep Skin Dance - Northwest Wind
- IV. Little Beggar - vivacious and lively
- V. Offer Incense to Buddha - faithful and pious
- VI. The God Dance - mad and wild

Shaosheng Li **The Tale of the Southern Tour**

Shaosheng Li is a composer in residence for the China National Symphony Orchestra and Guangxi Symphony Orchestra. He is a member of Chinese Musicians Association, and the director of Chinese Musicians Association Composition and Composition Theory Society and American New Asian Music Association in China. He is also the vice president of the Shenzhen Performing Arts Exchange Association.

Li studied at Central Conservatory of Music, the high school affiliated to the conservatory and the college. He then went to the United States and attended the Juilliard School and UMKC Conservatory of Music and Dance. He is the first Chinese composer admitted to the composition department of the Juilliard

School from Central Conservatory of Music. Li's works cover various genres including symphony, chamber music, and opera, for which he has won many domestic and foreign awards. His works integrate Chinese and Western music languages, have a strong artistic appeal, and have received wide attention from all over the world. His works are performed in top music festivals at home and abroad, and have been widely performed by many top orchestras.

The New York Times complimented Li's work as "deftly scored work that veering from lustrous Impressionist washes to folksy Ivesian polytonal clashes". Li is also devoted to planning and organizing artistic events. He serves as the music director at the China-ASEAN Music Voice, the project director of the Beijing Modern Music Festival, the executive director of the Qingdao Ocean International Music Festival, and the director of the Shenzhen "Belt & Road" International Music Festival Art Committee. In 2019, the "Glory of the Kings" symphony concert in which he served as the music director received widespread attention from Chinese audiences. He has also actively participated in social welfare and international cultural exchange activities, co-founded a charity campaign entitled "Delivering the School Songs to remote areas", established a group of young Chinese composers and related activities, and coordinated the Chinese and American composer projects.

The composer has described his orchestral work *The Tale of the Southern Tour* as follows:

"The Tale of the Southern Tour for orchestra is commissioned by The Ministry of Culture and Tourism of Shaoguan City in Guangdong province in 2019. The piece received its world premiere in December 2019 at the Guangzhou Opera House. The work is a musical sketch depicting ancient Chinese story of Emperor Shun's southern tour, which took place thousands of years ago. The piece consists of four sections, with each section depicting a different scene. Different compositional techniques and materials are used to build the thematic materials. The first

section, 'The Recall of The Era', recalls the history. This section contains ancient Chinese folk songs to take the listener back to ancient China. The second section, 'The Fancy Southern World', depicts the landscape of southern China. The composer incorporates minimalist compositional style in the melodic writing, while the melody itself is based on the folk songs from southeastern and southwestern China. The third section, 'Peace and War', is the most lyrical section. It is an emotional musical portrayal of peace and war. The last section, 'Sigh in millennia', despite its short duration, is a deliberate punctuation of the composition, using music to imitate the sound of people sighing, depicting the philosophical reflection on the saying 'Sigh of the millennium'. The setting of the four sections is derived from 'Ji', meaning 'recorded while traveling'. It is an ancient Chinese literature genre flourished in the Tang and Song dynasties. The writing style is mainly narrative with elements of discussion and lyricism. It can be used to express the author's feelings and ideas by depicting people, events, objects and scenes. The four-section structure is also designed in accordance with the structure of the classic Chinese art. This piece is not only a blend of the musical style of Chinese and American, Eastern and Western techniques and ideas, but also a new state of original creation, in which the different techniques and ideas find similarities or fusible points and are to be grafted together."

John Corigliano

Fantasia on an Ostinato

John Corigliano is one of the most widely celebrated American composers of the past half-century. Corigliano's scores, now numbering over one hundred, have won the Pulitzer Prize, the Grawemeyer Award, five Grammy Awards, an Academy Award, and have been performed and recorded by many of the most prominent orchestras, soloists, and chamber musicians in the world. His music reveals a vivid imagination, one which has taken traditional notions like "symphony" or "concerto" and redefined them in a uniquely transparent idiom forged as much from the

post-war European avant-garde as from his American heritage.

Born in 1938 to John Corigliano Sr., a former concertmaster of the New York Philharmonic, and Rose Buzen, an accomplished pianist and educator, Corigliano has lived in New York City all his life. Corigliano serves on the composition faculty at the Juilliard School of Music and holds the position of Distinguished Professor of Music at Lehman College, City University of New York, which has established a scholarship in his name. Corigliano is one of the few living composers to have a string quartet named for him: its young players banded together after an Indiana University performance of his String Quartet (1995), which he wrote as a valedictory commission for the Cleveland Quartet and which won him that year's Grammy Award for best contemporary composition. One of the most important symphonists of his era, Corigliano is also renowned for his opera *The Ghosts of Versailles* (1991), which counterposes the fiction of Mozart and Beaumarchais with the Reign of Terror to create a richly multilayered meditation on the need for, and costs of, personal and social change. The Metropolitan Opera's first commission in three decades, *The Ghosts of Versailles* succeeded brilliantly with both critics and audiences; the season it opened, Corigliano was elected to the American Academy and Institute of Arts and Letters, and Musical America named him its first-ever "Composer of the Year".

Corigliano has written program notes for his Fantasia on an Ostinato (1985) as follows:

"In 1985 the seventh Van Cliburn International Piano competition commissioned me to write their competition piece to be played by 12 semi-finalists. In mulling over the project, I immediately rejected the idea of a technical showpiece as redundant. What could I write that would test something the standard repertoire could not?

I decided that I could investigate the performers' imagination and musicality. A young performer's life is dominated by guidance:

from living teachers to the encyclopedic recorded repertoire of the world's important pianists playing the standard repertoire, they are trained from childhood to re-create, rather than to create. But this piece would be brand-new: no example waited to guide (or limit) him. And the piece would be deliberately constructed to make the players' teachers of little to no help. They were to be on their own.

And so I constructed the beginning and end of *Fantasia on an Ostinato* precisely – the work was a giant arch built upon these foundations – but I made the large central section a series of interlocking repeated patterns: the performer decided the number and, to a certain extent, the character of these repetitions. In other words, the shape was his/hers to build. Interestingly, the duration of this piece varied from 7 minutes to over 20 in the Cliburn performances!

These repeated patterns comprise my only experiment in “minimalist” technique. While mulling this piece I remembered minimalism's forebears – Pachelbel's Canon, Ravel's brilliantly scored *Bolero*, and the second movement of Beethoven's Symphony No.7, in which a relentless ostinato, or accompaniment figure, continues unvaried (except for a long crescendo and added secondary voices) for nearly five minutes: unusual in Beethoven, who constantly varied his materials.

The first half of my *Fantasia on an Ostinato* develops the obsessive rhythm of the Beethoven and the simple harmonies implicit in the first half of his melody. Its second part launches those interlocking repetitions and reworks the strange major-minor descending chords of the latter part of the Beethoven into a chain of harmonies over which the performer-repeated patterns grow continually more ornate. This climaxes in a return of the original rhythm and, finally, the reappearance of the theme itself.”

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานคร อย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือ การได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้ัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมทั้งจะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovanee Nirandara

ไวโอลิน 1st

มหกิจ เลิศชิวานันท์

(รักษาการแทนหัวหน้าวง)

สรวิวัฒน์ วาทะวิฒนะ

(รักษาการแทนรองหัวหน้าวง)

ปาราโซส ปาราชูติส

วิศนี วงศ์วิรุฬห์

อนันตสิทธิ นางาม

ชนสรณ์ จันทระเปารยะ

อัครพล พงศาเสวกภาคย์

ชญญา เจริญสุข

ชนิษฐา จำยเจริญ

พัทธพล จิรสุทธิสาร

อวิกา นิมิตรทรัพย์

กร รุ่งเรืองชัย

ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล

เมธานี ธวัชผ่องศรี †

ไวโอลิน 2nd

อิงกา คอซา *

อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล †

กานต์ธิดา แสงสว่าง

ปราณชนก ตั้งทวีวิวัฒน์

ขจีพรรณ แจ่งจำรัส

ธัญสินี ฐิภาสกุล

พิชานิกา อารีราษฎร์

อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์

พชรพล เตชะธนะชัย

ณภัทรติภา ปรีชานนท์

วรุลบ จงครอง

ภัทรภร เเด่นเกศินีลา †

ไวโอลา

ไอเบ็ก อะเซอร์มาตอฟ *

ดาเนียล คีสเลอร์ †

กฤต สุภาพพานิช

นวัตศิษฎ์ กาญจนะจัย

ธัชพล สรรพาวัตร

สุรชน เลิศลบ

สุมิราโบนู แอ็บดูคอติรี

เสฏฐรุฒิ วงศ์ยงศิลป์

จัดสัน ไททริค

จันท์เจ้า นิพภยะ †

เชลโล

มาร์ชิน ซาเวลสกี *

จูริส ลาคูติส †

กัญริกา คำณพัฒน์

สาหร่าย อาษา

วรรณพัทธ์ คำพลอยเขียว

สมรรถยา วาทะวิฒนะ

นิชามา นิลแก้ว

อูร์ซูลา คอปคือฟสกา

ดับเบิลเบส

เว่ย เหว่ย *

คุณากร สวัสดิ์ชูโต †

รัชพล คัมภีรานนท์

ฤทธิรัฐ สินธุเทพรัตน์

วัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์

ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์

แพรววนิตติธิดา นิศะนันท์

ลี ฟาน

พิคโคโล

วิจิต ธีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลูต

ยู จิน จุง *

ฮิโรชิ มะซึชิม่า †

โอโบ

โยชิโอะ คุณวัฒน์ภักดี

จักรภัทร ยศโต

อิงลิช ฮอρν

ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต

ฮันเนโลเร เพอเมียร์ *

ณพวีร์ อารีย์

เบสคลาริเน็ต

เกรชกอร์ช เกรชกี †

บาสซูน

คริสโตเฟอร์ เซาบ์ *

กิตติมา โมลีย์ †

ธนาคาร อธิสุนทรวัฒน์

ฮอรัณ

ธนภัค พูนพล *

ธนเดช ธนศิริภูซิติ †

ดาเรน รอบบิ้นส์

จุฑา จุฬาวไลวงศ์

ทรัมเป็ต

สุรสีห์ ชานกสกุล *

โจเซฟ โบว์แมน †

อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ

สุชล นินทวงศ์ †

ทรอมโบน

ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ *

สุทธิพงษ์ ไม่น่ายกิจ †

เบสทรอมโบน

ธนภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา

รัฐระพงษ์ เขียวนิล

ทิมปานี

วรรณภา ญาณวุฒิ *

เพอร์คัสชัน

ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา *

อนุสรณ์ ปราบหนองบัว †

ชินนุตร แก้วโกมินทร์

ชัยภัทร เปรมปรี

เพชร ทุไพบเราะ †

ฮาร์ป

พรรษา สุนทรรัตนรักษ์

เปียโน

บาคติยอร์ อัลลาเบอร์กานอฟ

* หัวหน้าเครื่อง

† รองหัวหน้าเครื่อง

‡ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins

Mahakit Leardcheewanan

(Acting Concertmaster)

Sreewan Wathawathana

(Acting Assistant Concertmaster)

Paraschos Paraschoudis

Visanee Vongvirulh

Anantasit Na-ngam

Chanasorn Chantarapaoraya

Akarapol Pongsarsauwaphak

Chanya Charoensook

Chanitta Jaicharoen

Pattapol Jirasuttisarn

Aviga Nimitsup

Korn Roongruangchai

Nattawat Luantampol

Maythane Thawatpongsri †

Second Violins

Inga Causa *

Ittipat Pisalchaiyapol †

Kantida Sangsavang

Pranchanok Tangtaweewipat

Khajeepaan Jangjamras

Tansinee Rujipasakul

Pichanika Areeras

Atiyut Pipatkulsawat

Pacharapol Techatanachai

Naphatipa Preechanon

Warubon Chongtrong

Pattaraporn Denkesineelam †

Violas

Aibek Ashirmatov *

Daniel Keasler †

Krit Supabpanich

Nawattasit Kanjanajai

Tachapol Sanphawat

Surachon Lerdlop

Sumirabonu Abdudukodiriy

Settawut Wongyongsil

Judson Deitrich

Janjao Nipbhaya †

Cellos

Marcin Szawelski *

Juris Lakutis †

Guntiga Comenaphatt

Sarai Arsa

Vannophat Kaploykeo

Smatya Wathawathana

Nichapa Nilkaew

Urszula Kopijkowska

Double Bases

Wei Wei *

Khunakorn Svasti-xuto †

Rachapol Khumpiranond

Rutawat Sintutepparat

Watcharapong Supattarachaiyong

Rapeepatana Phongsub

Prawwanitsita Neesanant

Li Fan

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flutes

Yu Jin Jung *

Hiroshi Matsushima †

Oboes

Yoshio Khunwathanaphakdee

Jakraphat Yotto

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinets

Hannelore Vermeir *

Noppavee Aree

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk †

Bassoons

Christopher Schaub *

Kittima Molee †

Tanakan Theerasuntornvat

Horns

Thanapak Poonpol *

Thanadech Thanahirunchot †

Daren Robbins

Chuta Chulavalaivong

Trumpets

Surasi Chanoksakul *
Joseph Bowman †
Alongkorn Laosaichuea
Suchol Nintawong ‡

Trombones

Michael Robinson Jr *
Suttipong Mainaikij †

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Tuba

Tirapong Kiewnin

Timpani

Wannapha Yannavut *

Percussion

Tanasit Siripanichwattana *
Anusorn Prabnongbua †
Chinnabut Kaewkomin
Chaiyaphat Prempree
Pachara Toopairoh ‡

Harp

Pansa Soontornrattanak

Piano

Bakhtiyor Allaberganov

* Principal

† Associate Principal

‡ Mahidol Student Intern

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

หัวหน้าวาทยกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทยกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ดุริยางีประจำวง
ณรงค์ ปรากฏเจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ธีรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชียวยี เทอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เพียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภาพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรรุญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คณิงนิจ ทองใบอ่อน
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director

Narong Prangcharoen

Chief Conductor

Alfonso Scarano

Assistant Music Director

Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor

Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence

Narong Prangcharoen

General Manager

Nopadol Tirataradol

Orchestra Manager

Daren Robbins

Orchestra Administration

Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations

Pakorn Buathong

Librarians

Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers

Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers

Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanaï Bampenyou

Editorial Committee

Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawon Rattanapop

Graphic Designers

Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation

Piyapong Ekrangsi

Photographers

Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator

Attawit Sittirak

Webmaster

Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี
และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิตลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษฎาวรานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อิศวกาญจนกิจ

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เดียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกุล

งานกำกับเวที
วัลภา สละวาสี
ชุตติพงษ์ ยองประยูร

หัวหน้างานเจ้าหน้าที่
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานเจ้าหน้าที่บัตร
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุดสวัสดิ์
ศรีวิตรา ปิ่นตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดิจิตอล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ
แสง และเวที

ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ พักภู
ปรีดี ตันสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชระ วิชัยดิษฐ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม
จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิตลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ
ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
richard.ral@mahidol.ac.th

College of Music
Mahidol University

**Assoc. Dean for
Venue Management and
Principal, Pre-College**

Richard Ralphs

MACM Manager

Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager

Pratapun Nookaew

Technical Manager

Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager

Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager

Vorapoj Panjamanon

**Head of Visual, Lighting,
and Stage Technology**

Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound

Krittanan Vijitgool

Stage Management

Wanlapa Salawasri

Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office

Pornsawan Mudchim

Assistant Box office

Sirirat Seankeot

Administration

Uthumporn Sudsawasd

Sriwittra Pintobtang

Sound Technician

Khwanpol Muangmud

Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage

Apiwat Setthajarurak

**Visual, Lighting, and
Stage Technology Team**

Teerapong Keatkamonchai

Apirak Fakphu

Predee Thunsuwan

Siriporn Sripenkeaw

Uthaporn Prakobpech

Watchara Wichaidit

Engineering Team

Jirasak Tubtimhom

Bundit Osaklung

Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

● FRIENDS AND PATRONS OF THE THAILAND PHIL ●

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekrangsi
Assistant Dean for Marketing and Communications
College of Music, Mahidol University
Tel: 0 2800 2525 ext. 3110
Mobile: 06 2556 3594
Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

** Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022*

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano
Chief Conductor

Lana Trotovšek
Violin

19 August 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall
20 August 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Phenomenal Finale

Phenomenon (9')

Narong Prangcharoen
(b. 1973)

Violin Concerto No. 2 in D minor,
Op. 22 (22')

Henryk Wieniawski
(1835-1880)

Allegro moderato

Romance

Allegro con fuoco - Allegro moderato (à la zingara)

INTERMISSION

Symphonic Dances
from West Side Story (24')

Leonard Bernstein
(1918-1990)

Prologue

"Somewhere"

Scherzo

Mambo

Cha Cha

Meeting Scene
"Cool" Fugue
Rumble
Finale

An American in Paris (16')

George Gershwin
(1898-1937)
arr. Campbell-Watson

OFFICIAL SPONSOR

ITALTHAI

CORPORATE SPONSORS

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

www.thailandphil.com

